BENDROJO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 30 d.[1]

„Konkurencija — Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 102 straipsnio pažeidimas — Splito uostą valdančios įstaigos atliktas maksimalių uosto paslaugų rinkliavų vidaus eismui nustatymas — Skundo atmetimas — Valstybės narės konkurencijos priežiūros institucijos atliktas bylos nagrinėjimas — Sąjungos intereso nebuvimas“

Byloje T-70/15

Trajektna luka Split d.d., įsteigta Splite (Kroatija), atstovaujama advokatų M. Bauer, H.-J. Freund ir S. Hankiewicz,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą C. Giolito, C. Urraca Caviedes ir I. Zaloguin,

atsakovę,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pareikšto ieškinio, kuriuo prašoma panaikinti 2014 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendimą C(2014) 9236 *final*, kuriuo atmestas ieškovės paduotas skundas dėl SESV 102 straipsnio pažeidimų, tariamai padarytų Splito uostą valdančios įstaigos, arba SESV 102 ir 106 straipsnių pažeidimų, padarytų Kroatijos Respublikos arba Splito uostą valdančios įstaigos (byla AT.40199 – Splito uostas),

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį per pasitarimus sudarė pirmininkas M. van der Woude, teisėjai I. Ulloa Rubio (pranešėjas) ir A. Marcoulli,

kancleris E. Coulon,

priima šį

1 — Proceso kalba: anglų.

Sprendimą[1] [2]

Ginčo aplinkybės (Praleista)

Procesas ir šalių reikalavimai (Praleista)

Dėl teisės

Dėl Bendrojo Teismo kompetencijos (Praleista)

Dėl esmės (Praleista)

Dėl pirmojo motyvo, susijusio su tikimybe, jog pavyks įrodyti, kad padarytas pažeidimas (Praleista)

26 Antra, nors ieškovė teigia, jog siekdama paneigti Sąjungos intereso egzistavimą Komisija negali tvirtinti, kad nacionalinė konkurencijos priežiūros institucija jau išnagrinėjo bylą, ir kartu pripažįsta, kad Reglamento Nr. 1/2003 13 straipsnio 2 dalis nagrinėjamu atveju nėra taikytina, reikia priminti, kad ši nuostata, kaip ir visos minėto reglamento nuostatos, skirtos situacijoms, kai įgyvendinami SESV 101 ir 102 straipsniai (2015 m. sausio 21 d. Sprendimo *easyJet Airline / Komisija*, T-355/13, EU:T:2015:36, 43 punktas).

27 Taigi Komisija gali atmesti skundą remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 13 straipsnio 2 dalies nuostatomis, tik jeigu šis buvo nagrinėtas pagal Sąjungos konkurencijos teisės normas (2015 m. sausio 21 d. Sprendimo *easyJet Airline / Komisija*, T-355/13, EU:T:2015:36, 44 punktas).

28 Vis dėlto, nors šalys sutaria dėl to, kad nacionalinė konkurencijos priežiūros institucija rėmėsi tik nacionaline Kroatijos teise, nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, jog ginčijamo sprendimo 14 ir 15 punktuose Komisija tik patvirtino 2014 m. rugpjūčio 19 d. rašte ieškovės pateiktą argumentą, kad negalėjo būti naudojamasi Reglamento Nr. 1/2003 13 straipsnio 2 dalimi, nes savo sprendimą nacionalinė konkurencijos institucija priėmė atsižvelgdama tik į nacionalinę teisę.

29 Taigi ginčijamo sprendimo 15 ir 18 punktuose Komisija teisingai nusprendė, kad Reglamento Nr. 1/2003 13 straipsnio 2 dalis nagrinėjamu atveju nėra taikytina. (Praleista)

33 Trečia, kiek tai susiję su ieškovės argumentu, kad nacionalinė konkurencijos priežiūros institucija netaikė Sąjungos teisės ir neatliko naudingo situacijos vertinimo, viena vertus, kaip nurodyta šio sprendimo 30 punkte, ieškovė neginčija to, kad nacionalinės teisės nuostatos, kuriomis ji pati grindė savo skundą, yra lygiavertės SESV 101 ir 102 straipsniams. Todėl reikia konstatuoti, kad nacionalinės konkurencijos priežiūros institucijos išvados būtų buvusios tokios pačios, jeigu ji būtų atlikusi analizę, atsižvelgdama į šiuos straipsnius.

34 Kita vertus, ūkio subjektai, tariamai nukentėję dėl pažeidimo, negali Komisijos laikyti apeliacine institucija, galinčia panaikinti nacionalinės valdžios institucijos sprendimą, kuriuo nebuvo patenkintas jų skundas. Iš tiesų tik nacionaliniai teismai, atliekantys pagrindinę funkciją taikant Sąjungos konkurencijos taisykles, gali kontroliuoti valstybių narių konkurencijos priežiūros institucijų sprendimus (šiuo klausimu žr. 2015 m. sausio 21 d. Sprendimo *easyJet Airline / Komisija*, T-355/13, EU:T:2015:36, 20 punktą).

2 — [1] Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

(Praleista)

Dėl antrojo motyvo, susijusio su teiginiu, kad, atrodo, nacionaliniai teismai ir nacionalinės valdžios institucijos turi geresnes galimybes išspręsti iškeltus klausimus (Praleista)

52 Trečia, ieškovė tvirtina: kadangi Komisija dar visiškai neturi patirties dėl nacionalinių Kroatijos teismų gebėjimo nagrinėti tokią bylą, Kroatijos Respublika yra palyginti nauja Sąjungos narė, ji turėjo šią bylą nagrinėti kaip įmanoma išsamiau, juo labiau kad joks nacionalinis teismas dar nėra taikęs Sąjungos konkurencijos teisės.

53 Reikia pažymėti, kad Kroatijos Respublika galėjo įstoti į Sąjungą tik atitikusi politinius ir ekonominius kriterijus ir įvykdžiusi valstybių kandidačių pareigas, kaip nustatė 1993 m. birželio 21 ir 22 d. Europos Vadovų Taryba Kopenhagoje (Danija). Pagal šiuos kriterijus iš valstybės kandidatės, be kita ko, reikalaujama gebėjimo prisiimti narystės įsipareigojimus, ypač gebėjimo veiksmingai įgyvendinti Sąjungos teisyną sudarančias taisykles, standartus ir politikos priemones.

54 Todėl iš principo negalima kvestionuoti Kroatijos teismų gebėjimo taikyti Sąjungos teisę.

55 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad ieškovė nepateikė jokių konkrečių įrodymų, iš kurių būtų matyti Kroatijos teismų nesugebėjimas įvertinti atitinkamos situacijos. (Praleista)

Dėl trečiojo motyvo, susijusio su poveikiu vidaus rinkos veikimui (Praleista)

Dėl aplinkybės, kad Komisija gavo kitų su ta pačia byla susijusių skundų (Praleista)

Dėl bylinėjimosi išlaidų (Praleista)

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (septintoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Trajektna luka Split d.d*. bylinėjimosi išlaidas.

Van der Woude Ulloa Rubio Marcoulli

Paskelbta 2016 m. rugsėjo 30 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai